

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ
ΣΤΟ
CAFÉ ΤΩΡΑ

© Copyright 2017 Κωνσταντίνος Διαμαντάκος

ISBN 978-960-93-9462-8

1^η Έκδοση – Σεπτέμβριος 2017

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νομού (Ν. 2121/1993) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του συγγραφέα κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση, δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΗ
Κωνσταντίνος Διαμαντάκος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΣ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

ΣΤΟ

CAFÉ ΤΩΡΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Αυτή είναι Ζωή	9
2	Ανατροπή	15
3	Προβληματισμός Αλέξιας	22
4	Ο Χωρισμός	26
5	Επαλήθευση Υποψιών	31
6	Μέ ένα Παπί	35
7	Μόνος	40
8	Το Βιβλίο της Ζωής σας	47
9	Προσωπικό Πακέτο	51
10	Στοχασμοί	56
11	Κυνικοί Φιλόσοφοι	61
12	Στωικοί Φιλόσοφοι	67
13	Σκεπτικιστές & Πλουραλιστές	73
14	Τα Νέα της Αλέξιας	79
15	Συνάντηση στο Café Τώρα	85
16	Εκμυστηρεύσεις	90
17	Παρούσα Στιγμή	95
18	Νοητικές Λειτουργίες	101
19	Εισαγωγή στην Ευτυχία	106
20	Επιτυχία στην Ευτυχία	110
21	Επιθυμίες - Ανάγκες - Στόχοι	117
22	Με το Θέμη στο Café Τώρα	127
23	Αξίες & Σ. Α. Δ.	133
24	Κύκλοι στο Χρόνο	139
25	Στο Ρετιρέ του Βασιλη	146
26	Απλές Απολαύσεις	153

27	Βαθμός Ελέγχου	158
28	Κορπατιμπλισμός & Σημείο Ελέγχου	167
29	Εναλλακτικές - Αλλαγή - Αναζήτηση	172
30	Επανάληψη & Συνήθεια	177
31	Σχέσεις & Προσωπικότητες	184
32	Συγκέντρωση στον Επαμεινώνδα	189
33	Κοινωνικοί Κύκλοι	193
34	Νέα Σχέση	199
35	Συζήτηση με τον Επαμεινώνδα	206
36	Το Μυστικό της Επιτυχίας	213
37	Χρόνος	221
38	Χρήμα	230
39	Συμπληρωματικά για Στόχους	235
40	Καλή είναι η Ζωή	241
41	Καλοκαίρι	247
42	Αλλαγή Αλέξιας	252
43	Καλεσμένος Έκκληση	257
44	Πληροφορίες Σκουπίδια	265
45	Μέτρο & Ισορροπία - Εργασία	270
46	Συναίσθημα	276
47	Διπλή Αντιστροφή της Τύχης	285
48	Και άλλες Ανατροπές	292
49	Μάρκος και Μαρία	299
50	Ωραία είναι η Ζωή	307
51	Συζήτηση περί Γνώσεων	314
52	Το Βιβλίο	323
	Σημείωμα Συγγραφέα	330

1

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ

Το ρολόι στο τοίχο του Exercise Palace έδειχνε 8.30 μμ. Με ετήσια συνδρομή 1100 € ήταν το ακριβότερο γυμναστήριο της περιοχής του κέντρου. Ο Τέλης κατέβηκε από το διάδρομο έχοντας ολοκληρώσει το πρόγραμμα γυμναστικής του, πρώτα 40 λεπτά στα όργανα και μετά 20 λεπτά τρέξιμο. Μίλησε λίγο με τον Πέτρο, ένα πετυχημένο δικηγόρο που έκανε διάδρομο δίπλα του και γνωριζόντουσαν από το γυμναστήριο.

- Τέλος για σήμερα;
- Ναι... εσύ έχεις πολύ;
- Κανένα δεκάλεπτο ακόμη και τελειώνω και εγώ.
- Φεύγω γιατί έχω αργήσει.

Η Βάσω στη ρεσεψιόν του έδωσε τη κάρτα του και τον κοίταξε πάλι με αυτό το βλέμμα που υποσχόταν πολλά. Δυστυχώς ο Τέλης βρισκόταν σε φάση που δεν μπορούσε να το εκμεταλλευτεί αλλά της έκλεισε πονηρά το μάτι.

Έπρεπε να βιαστεί. Σήμερα ήταν το μεγάλο πάρτι στο σπίτι του Μάρκου στη Κηφισιά, σημαντικό κοσμικό γεγονός. Θα βρισκονταν εκεί όλη η παρέα του και πολλοί γνωστοί του. Περιπάτησε βιαστικά μέχρι το σπίτι του που ήταν δέκα λεπτά απόσταση από το γυμναστήριο. Άνοιξε με το κλειδί την πόρτα της εισόδου, προχώρησε στο διάδρομο της πολυκα-

τοικίας και ανέβηκε με το ασανσέρ στο τελευταίο όροφο. Βγήκε για λίγο στη μεγάλη βεράντα του ρετιρέ ώστε να απολαύσει για άλλη μια φορά την υπέροχη θέα. Υπήρχαν παντού φυτά αλλά με τέτοιο τρόπο βαλμένα ώστε να μην εμποδίζουν τη θέα. Από κάτω έλαμπαν τα φώτα της πόλης. «Αυτή είναι ζωή» σκέφτηκε. Το θερμόμετρο στο τοίχο έδειχνε 19 βαθμούς. Το διαμέρισμα βρισκόταν σε μια παλιά αλλά ανακαινισμένη πολυκατοικία και το είχε αγοράσει λίγα χρόνια πριν. Οι περισσότεροι φίλοι του έμεναν στα ακριβά βόρεια η νότια προάστια αλλά αυτός προτιμούσε το κέντρο. Δεν ήταν πολύ μακριά από το πατρικό του που είχε μεγαλώσει και έμεναν ακόμη οι γονείς του.

Όταν βγήκε από το ντους, η ώρα ήταν ήδη περασμένες εννιά. Ντύθηκε γρήγορα και έριξε μια ματιά στο μεγάλο καθρέφτη που είχε στο δωμάτιο του. Το θέαμα που αντίκρισε του άρεσε. Πήρε τα κλειδιά του καινούργιου του σπορ *cabrio* και βγήκε από το σπίτι. Περιπάτησε για πέντε λεπτά μέχρι το γκαράζ. Κατέβασε την οροφή, έβαλε δυνατά τη μουσική και ξεκίνησε γρήγορα. Ο καιρός ήταν αρκετά καλός για αρχές Οκτωβρίου. Απόλαυσε το δροσερό αέρα στο πρόσωπο του και έριξε μια κλεφτή ματιά στα άστρα του ουρανού. «Αυτή είναι ζωή» ξανασκέφτηκε. Έβγαλε από τη τσέπη το κινητό και κάλεσε ένα αριθμό. «Γεια, σε πέντε λεπτά είμαι εκεί», είπε και το έκλεισε.

Μετά από λίγο σταμάτησε μπροστά σε μια πολύ εντυπωσιακή ξανθιά που περίμενε δίπλα στο δρόμο. Το πρώτο που αντίκρισε ο Τέλης ήταν τα ψηλά καλλίγραμμα γυμνασμένα πόδια που ξεπρόβαλαν κάτω από τη μίνι φούστα. Η Αλέξια φορούσε ψηλά τακούνια και ένα καλσόν με σχήματα. Ο Τέλης άνοιξε τη πόρτα για να μπει μέσα. Όπως έμπαινε την κοίταξε από πάνω μέχρι κάτω. Δεν χόρταινε ούτε αυτή τη θέα. Και η εικόνα της Αλέξιας ήταν χάρμα οφθαλμών, διαφορετικού είδους από αυτό που απόλαυσε λίγο πριν στο ρετιρέ του. Τη φίλησε στα χείλη, έβαλε απαλά το χέρι του πάνω στο

μηρό της, χαμήλωσε λίγο τη μουσική για να ανταλλάξουν δύο κουβέντες. Μετά δυνάμωσε τη μουσική και ανέπτυξε ταχύτητα. «Αυτή είναι ζωή» ξανασκέφτηκε. Όταν έφθασαν στα Σίδερα Χαλανδρίου που ανοίγει ο δρόμος, δυνάμωσε κι' άλλο τη μουσική και ανέπτυξε ακόμη μεγαλύτερη ταχύτητα. Το κοντέρ έγραψε 150 χλμ ενώ η Αλέξια από δίπλα φώναζε «σιγασααά» αλλά με ένα τρόπο που υποδήλωνε ότι κάπως και αυτής της άρεσε. Γιατί το είχε το σπορ cabrio εάν δεν μπορούσε να το γκαζώνει; Αυτό ήταν μέρος της απόλαυσης. Όταν έβρισκε ευκαιρία με ανοιχτό δρόμο, πάντα το γκάζωνε.

Ο Μάρκος υποδέχθηκε τους καλεσμένους στην είσοδο της παλιάς αρχοντικής μονοκατοικίας και τους είπε που είναι το μπαρ για να σερβιριστούν με ποτά. Ο Τέλης παρήγγειλε για την Αλέξια και για αυτόν. Πρόσφερε πρώτα στην Αλέξια το ποτό της και μετά πήρε το δικό του. Τα πάρτι του Μάρκου ήταν ξακουστά και πάντοτε επιτυχημένα. Προερχόταν από πλούσια οικογένεια και το σπίτι αυτό ανήκε κάποτε στον παππού του. Οι πόρτες ήταν ανοιχτές και οι καλεσμένοι μπορούσαν να κινηθούν μεταξύ του τεράστιου σαλονιού, της μεγάλης βεράντας και του πανέμορφου αχανούς κήπου που για να τον συντηρεί ο Μάρκος πλήρωνε πολλά. Ο Τέλης πρόσεξε τη παρέα του σε μια άκρη του κήπου και κατευθύνθηκαν μαζί με την Αλέξια προς τα εκεί.

Έκαναν ένα κύκλο και συζητούσαν διάφορα ελαφρά θέματα. Κάθε τόσο ξεσπούσαν σε γέλια. Η μουσική αντηχούσε δυνατά στα ηχεία. Μετά από λίγο ο Μάρκος τους είπε ότι μπορούν να σερβιριστούν στο μπαouφέ. Περίμεναν λίγο να φύγει ο πολυς κόσμος, πήγαν στο μπαouφέ, σερβιρίστηκαν και γύρισαν στη παρέα τους. Ο Τέλης κοίταζε γύρω γύρω και διέκρινε συνέχεια γνωστούς. Άλλους απλά τους χαιρετούσε με ένα νεύμα του κεφαλιού του. Πολλές φορές έφευγε από τη παρέα του και πήγαινε σε άλλη παρέα για να μιλήσει λίγο μαζί τους. Το ίδιο γινόταν και στη παρέα του. Σταματούσαν διάφοροι να πουν δυο κουβέντες και μετά συνέχιζαν τη περι-

πλάνηση τους στις επόμενες παρέες. Το κλίμα ήταν πολύ ευχάριστο. Όλοι είχαν πάει προετοιμασμένοι να διασκεδάσουν. Ήξεραν ότι στα πάρτι του Μάρκου αυτό πάντοτε γίνεται. Ήπιαν αλκοόλ μέχρι να φθάσουν σε μεγάλη ευθυμία, χωρίς όμως να μεθύσουν. Είχαν κατά πολύ περάσει τα μεσάνυχτα, όταν ο Τέλης και η Αλέξια έφυγαν από το πάρτι του Μάρκου. Στο γυρισμό ο Τέλης βρήκε πάλι την ευκαιρία να γράψει στο κοντέρ 150 χλμ.

Μπήκαν μέσα στο ρετιρέ. Ο Τέλης κάθισε στο τεράστιο καναπέ του σαλονιού και άνοιξε τη 50 ιντσών τηλεόραση για να χαζέψει. Περίμενε τη συνέχεια που προέβλεπε ποια θα είναι γιατί αποτελούσε στάνταρ διαδικασία. Η Αλέξια του είπε ότι θα βγάλει τα ρούχα της γιατί έχει σκάσει. Δεν πήγε όμως στο υπνοδωμάτιο αλλά άρχισε να γδύνεται στο σαλόνι, ακριβώς μπροστά στον Τέλη. Οι κινήσεις της αργές και έμοιαζαν περισσότερο με στριπτίζ. Η μόνη διαφορά ήταν ότι δεν χόρευε στους ρυθμούς κάποιας μουσικής. Η Αλέξια έβγαλε πρώτα τα ψηλά τακούνια που φορούσε. Μετά ξεκούμπωσε απλώς τη μίνι φούστα της και έβγαλε με αργές κινήσεις τη μπλούζα της. Φανερώθηκε το σουτιέν της που στήριζε το στήθος της. Έβγαλε αργά τη φούστα της και έμεινε με τα ακριβά αισθησιακά εσώρουχα και τις ζαρτιέρες. Πήγε και κάθισε δίπλα στον Τέλη που αμέσως την αγκάλιασε και τη φίλησε στο στόμα. Η ερωτική περιπτυξη μεταφέρθηκε σύντομα στο υπνοδωμάτιο. Το ερωτικό πάθος είχε μείνει άσβεστο εδώ και ένα χρόνο. Η Αλέξια ήξερε τα κόλπα για να κρατάει τη φλόγα και να καταφέρνει τον Τέλη να είναι τρελός μαζί της.

Την άλλη μέρα ξύπνησαν σχετικά αργά. Πήραν με την ησυχία τους το πρωινό τους στη μεγάλη βεράντα του ρετιρέ. Ο καπουτσιόνο ήταν όπως πάντα υπέροχος. Εκτός του ότι αγόραζαν την πιο εκλεκτή ποιότητα, η μηχανή Toormaker ήταν πανάκριβη αλλά άξιζε τα λεφτά της, έφτιαχνε το καλύτερο καφέ. Ο Τέλης έβαλε απαλή μουσική στο ακριβό cd player. Η

κατανάλωση αρκετού αλκοόλ, το προηγούμενο βράδυ, τους είχε κάνει βαρύ κεφάλι. Η πόλη ήταν από κάτω «στο πιάτο» προς τέρψιν οφθαλμών τους. Ο Τέλης δεν χόρταινε να βλέπει αυτή τη θέα. Μπορούσε να κάθεται όλη μέρα στη βεράντα του ρετιρέ και να την απολαμβάνει. Ήταν κάτι που έκαναν συχνά με την Αλέξια.

«Που λες να πάμε σήμερα;» ρώτησε ο Τέλης την Αλέξια.

«Δεν πάμε για θαλασσινά» είπε η Αλέξια.

«Πάλι θαλασσινά, δεν κάνουμε και τίποτε άλλο» σχολίασε γελώντας ο Τέλης και συμπλήρωσε «καλά εντάξει δεν σου χαλάω ποτέ χατήρι».

Η Αλέξια είχε άλλο ντύσιμο από το χτεσινοβραδινό αλλά της πήγαινε πάλι πολύ. Φόραγε ένα στενό τζιν παντελόνι και μια εφαρμοστή μπλούζα που διέγραφαν το αισθησιακό σώμα της, στρωτά παπούτσια τζόκινγκ με τα οποία δεν είχε κάνει ποτέ τζόκινγκ και ένα τζάκετ από επάνω. Ετοιμάστηκαν, μπήκαν στο σπορ cabrio, κατέβασαν την οροφή, έβαλαν δυνατά τη μουσική και κατευθύνθηκαν προς τη παραλία.

Είχαν 2-3 στέκια που πήγαιναν για θαλασσινά, όλα πάνω στο κύμα. Η Αλέξια επέλεξε ένα από αυτά. Παρήγγειλαν το φαγητό και ένα μπουκάλι ακριβό κρασί. Όταν ήρθε το κρασί, σέρβιρε πρώτα την Αλέξια και μετά σήκωσε το ποτήρι του και είπε γελώντας «στην υγεία της Felacorp». Felacorp ήταν η πολυεθνική για την οποία δούλευε ως ανώτερο στέλεχος. Τα τρία χιλιάρικά που καθάριζε το μήνα, του έφθαναν να πληρώνει 500 € για το αυτοκίνητο, 700 € για το σπίτι και να περνάνε καλά με την Αλέξια. Η κρίση είχε ξεκινήσει πριν δύο χρόνια αλλά ευτυχώς αυτόν δεν τον είχε επηρεάσει. Το φαγητό ήταν όπως πάντα πολύ καλό. Ο Τέλης έπιασε το χέρι της Αλέξιας, σήκωσε το ποτήρι του, ήπιε λίγο κρασί αγναντεύοντας τη θάλασσα και σκέφτηκε «αυτή είναι ζωή».

Μετά γύρισαν στο σπίτι. Ο Τέλης κάθισε στο σαλόνι και άνοιξε για λίγο την 50 ιντσών τηλεόραση, περιμένοντας το σόου της Αλέξιας. «Θα βγάλω τα ρούχα γιατί με στενεύουν»,

είπε η Αλέξια. Αντί όμως να πάει στο υπνοδωμάτιο, άρχισε να γδύνεται στο σαλόνι, μπροστά στο Τέλη. Έβγαλε πρώτα τα τζόκινγκ παπούτσια, μετά ξεκούμπωσε το παντελόνι. Έκανε λίγο παύση, κοίταξε τον Τέλη και έβγαλε αργά το παντελόνι αποκαλύπτοντας το εσώρουχο της και τα υπέροχα πόδια της. Μετά έβγαλε και την εφαρμοστή μπλούζα και έμεινε μόνο με τα εσώρουχα. Πήγε και κάθισε δίπλα στον Τέλη και επαναλήφθηκαν τα χθεσινοβραδυνά. Η Αλέξια έκανε πολύ συχνά αυτό το παιχνίδι στον Τέλη. Υποτίθεται ότι απλά έβγαζε τα ρούχα της αλλά ήταν ένα στριπτιζ. Και οι δύο ήξεραν ότι είναι στριπτιζ αλλά και οι δύο προσποιούνταν ότι δεν είναι. Δεν χρειαζόταν να ρωτήσει εάν ο Τέλης έχει όρεξη. Εκτός του ότι το καταλάβαινε, ο Τέλης είχε πάντα όρεξη για σεξ με την Αλέξια. Άλλαζαν μόνο τη διαδικασία μερικές φορές για να υπάρχει ποικιλία. Που και που έκανε πλήρες στριπ σόου με μουσική και χορό. Με αυτά και άλλα κόλπα, η Αλέξια είχε καταφέρει, να της κάνει ο Τέλης όλα τα χατίρια.

Το μεσημέρι κοιμήθηκαν για λίγο. Του χρειαζόταν ύπνος, γιατί μέσα στη βδομάδα δούλευε πολύ σκληρά και το προηγούμενο βράδυ είχαν ξενυχτίσει. Το απόγευμα χαλάρωσαν στη βεράντα με ένα ωραίο καπουτσίνο που έφτιαζαν στην εσπρεσιέρα. Ο Τέλης χάζεψε λίγο τα οικονομικά νέα σε μια εφημερίδα. Περισσότερο απολάμβανε την υπέροχη θέα, τον γευστικό καφέ από την πανάκριβη εσπρεσιέρα και τη συντροφιά της όμορφης Αλέξιας.

«Τι άλλο να ζητήσω από την ζωή», είπε μέσα του.

Στη συνέχεια είδαν ένα βίντεο στη 50 ιντσών τηλεόραση που βρισκόταν στο μεγάλο σαλόνι του ρετιρέ. Το βράδυ ήρθαν κάτι φίλοι τους και έφαγαν όλοι μαζί στη βεράντα, sushi που παρήγγειλαν από ένα πανάκριβο εστιατόριο.

2

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Τη Δευτέρα το πρωί, γύρω στις 8.00 πμ, έφυγε για τα γραφεία της Felacorp, αφήνοντας την Αλέξια να κοιμάται στο σπίτι. Το επίσημο ωράριο εργασίας του ήταν 9 με 5 αλλά πήγαινε πάντα λίγο πιο νωρίς και έφευγε πολύ πιο αργά. Όταν έφθασε, οδήγησε το σπορ cabrio στο υπόγειο πάρκινγκ και πάκκαρε στη θέση του. Ήταν υποδιευθυντής τμήματος και ανάμεσα στις λίγες δεκάδες υπαλλήλους που η εταιρεία παραχωρούσε θέση πάρκινγκ. Η μέρα ξεκίνησε κανονικά. Γύρω στις 1.00 μμ χτύπησε το τηλέφωνο του. Ήταν η Άννα, η διευθύντρια προσωπικού και του ζήτησε να πάει στο γραφείο της. Ο Τέλης δεν ανησύχησε γιατί στο παρελθόν είχε ξανά συνεργαστεί με την Άννα για διάφορα θέματα. Με το που μπήκε στο γραφείο ο Τέλης, η Άννα έκλεισε τη πόρτα. Αυτό δεν του άρεσε γιατί δεν είχε ξανασυμβεί. Γενικά στη Felacorp υπήρχε η νοοτροπία «ανοιχτές πόρτες». Η Άννα κάθισε στο γραφείο της και κοίταξε τον Τέλη με ένα βλέμμα που είχε κάτι ανάμεσα σε οίκτο και αποφασιστικότητα.

- Στην Ελλάδα έχει ξεκινήσει κρίση εδώ και 2-3 χρόνια. Στα κεντρικά της Felacorp εκτιμούν ότι η κατάσταση θα χειροτερεύει πολύ περισσότερο, προβλέπουν άσχημες καταστάσεις. Σε πρώτη φάση, αποφάσισαν μείωση προσωπικού κατά 25%. Είμαστε αναγκασμένοι να συμμορφωθούμε. Με λύπη μου

πρέπει να σου πω ότι είσαι και εσύ ένας.

- Δηλαδή... τι... δεν καταλαβαίνω.

- Την Παρασκευή θα είναι η τελευταία σου μέρα στην εταιρεία. Κλείσε ότι εκκρεμότητες έχεις.

Η Άννα σηκώθηκε και άνοιξε τη πόρτα για να βγει ο Τέλης που έφυγε χωρίς να πει τίποτα. Αυτό δεν το περίμενε ποτέ του. Ήταν μια πολύ μεγάλη ανατροπή. Ήξερε ότι η οικονομία βρισκόταν σε ύφεση. Είχε ακούσει για διάφορους γνωστούς του πως έχασαν τη δουλειά τους είτε γιατί τους απέλυσαν είτε γιατί έκλεισε η εταιρεία. Έμαθε για άλλους πως δέχτηκαν σημαντική μείωση μισθού. Ποτέ όμως δεν μπορούσε να φανταστεί ότι θα συνέβαινε κάτι τέτοιο και στον ίδιο. Κάθισε λίγο στο γραφείο του και προσπάθησε να συνέλθει. Τώρα δεν ήταν η κατάλληλη στιγμή να τον απασχολήσει το τι θα κάνει. Θα το αντιμετώπιζε καλύτερα όταν πήγαινε σπίτι. Εκεί θα είχε χρόνο και το κατάλληλο περιβάλλον να συλλογιστεί το θέμα με την ησυχία του. Έμεναν ακόμη τέσσερις ώρες να σκοτώσει στα γραφεία της Felacorp μέχρι το τέλος του ωραρίου. Πάντοτε δούλευε πολύ σκληρά. Τώρα έκανε υποτυπωδώς κάποιες εργασίες σε πολύ χαλαρούς ρυθμούς. Χέστηκε για το εάν θα άφηνε εκκρεμότητες, στα παλιά του τα παπούτσια για το τι θα έκανε η Felacorp. Συνήθιζε να μένει πάντα μέχρι αργά στο γραφείο, πολλές φορές μετά τις εννέα το βράδυ. Σήμερα όμως έφυγε ακριβώς στις πέντε, για την ακρίβεια πέντε παρά πέντε. Δεν υπήρχε κανένας λόγος να κάθεται παραπάνω. Είχε δώσει πολλές απλήρωτες υπερωρίες στη Felacorp και τελικά τον αντάμειψαν με αυτό το τρόπο.

Πήγε στο σπίτι χωρίς να κατεβάσει την οροφή στο cabrio και χωρίς να βάλει μουσική. Ανέβηκε στο ρετιρέ. Η Αλέξια δεν ήταν εκεί. Είχε δικό της διαμέρισμα αλλά έμενε περίπου τα μισά βράδια της εβδομάδας με τον Τέλη. Συνήθως τις Δευτέρες κοιμόταν στο σπίτι της επειδή πάντα περνούσαν μαζί όλο το Σαββατοκύριακο. Ο Τέλης προβληματίστηκε για λίγο, εάν έπρεπε να την πάρει τηλέφωνο να την ενημερώσει

για τα κακά μαντάτα. Αποφάσισε να μην το κάνει προς το παρόν. Ήθελε να μείνει για λίγο μόνος του, να συλλογιστεί τα νέα δεδομένα. Δεν βγήκε στη βεράντα γιατί η θέα μπορεί να του αποσπούσε τη προσοχή. Κάθισε στο σαλόνι και άρχισε να σκέφτεται.

Άκουγε διάφορα αλλά από υπερβολική αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία δεν τους έδινε σημασία. Τώρα όμως έπρεπε να τον απασχολήσουν. Του έλεγαν διάφοροι γνωστοί του ότι πλέον είναι δυσεύρετες οι δουλειές γενικότερα και ειδικότερα οι καλές. Οι περισσότερες εταιρείες δεν προσλάμβαναν αλλά απέλυαν. Αυτά δεν του ήταν άγνωστα αλλά απλά θεωρούσε ότι δεν τον αφορούν. Τα άκουγε χωρίς να τους δίνει ιδιαίτερη προσοχή. Είναι όπως με τις αρρώστιες. Ακούμε για διάφορους που αρρωσταίνουν σοβαρά και θεωρούμε ότι δεν μας αφορά, μέχρι να συμβεί σε εμάς ή σε κάποιο δικό μας.

Θα έπαιρνε μια μικρή αποζημίωση αλλά είχε πολύ λίγα χρήματα στην άκρη. Ένα ποσό που είχε μαζέψει στο παρελθόν, το έδωσε για τις προκαταβολές του διαμερισματος και του αυτοκινήτου. Με τη ζωή που ζούσε και τις δόσεις για το σπίτι και το αυτοκίνητο δεν του έμεναν πολλά. Τους περισσότερους μήνες ερχόταν ίσα-ίσα. Στην Αλέξια άρεσε η καλή ζωή αλλά και ο ίδιος την απολάμβανε επίσης. Έκανε γρήγορους υπολογισμούς. Κάθε μήνα ήθελε 1200 € για τις δόσεις και 300-400 € για τα τελειώς απαραίτητα δηλαδή φαγητό, ρεύμα, τηλεπικοινωνίες, κοινόχρηστα. Με τα λεφτά που είχε στην άκρη και την αποζημίωση, μπορούσε να βγάλει δύο και κάτι μήνες, με την προϋπόθεση ότι θα περιοριζόταν στα αναγκαία. Με τη ζωή που ζούσε, του έφθαναν για λίγο παραπάνω από ένα μήνα.

Από τους γονείς του δεν ήθελε να ζητήσει χρήματα γιατί ήξερε ότι δεν έχουν δυνατότητα. Προερχόταν από μεσοαστική οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν πια συνταξιούχος και η σύνταξη του με δυσκολία έφθανε για να περνάνε. Εκτός αυτού, έμενε μαζί με τους γονείς του και η αδελφή του Τέλη

που αυτή τη στιγμή δεν δούλευε και ο πατέρας του τη συντηρούσε. Οι γονείς του τον σπούδασαν στην Ελλάδα και τον έστειλαν στο εξωτερικό να κάνει μεταπτυχιακό. Ο πατέρας του πέστηκε οικονομικά αλλά τα κατάφερε. Είχε φροντίσει από νωρίς να βάζει χρήματα στην άκρη για να σπουδάσει τα παιδιά του.

Ο Τέλης ήθελε να δουλέψει μαζί με τις σπουδές αλλά ο πατέρας του δεν τον άφησε. Πίστευε ότι θα τον αποσπούσε. Χρειαζόταν μια καλή βαθμολογία για να κάνει μεταπτυχιακό σε ένα καλό Πανεπιστήμιο. Μόνο τα καλοκαίρια έβρισκε εποχιακές δουλειές, για το χαρτζιλίκι του. Οι γονείς του, του αγόρασαν το πρώτο του αυτοκίνητο, μεταχειρισμένο αλλά σε καλή κατάσταση. Τώρα το οδηγούσε η αδελφή του η Ελένη. Θεωρούνταν πλέον παλιό αλλά την έκανε τη δουλειά του. Οι γονείς του τον βοήθησαν με την προκαταβολή για το ρετιρέ. Είχαν κάνει πολλά για αυτόν δεν μπορούσε να τους ζητήσει και άλλα. Ακόμη και να τους ζητούσε, ήξερε ότι δεν έχουν τη δυνατότητα.

Έπρεπε να βρει πολύ γρήγορα δουλειά, το αργότερο σε 3 μήνες. Δεν ήταν η πρώτη φορά που ξέμεινε χωρίς δουλειά, του είχε ξανασυμβεί λίγο μετά τις σπουδές του. Η πρώτη του δουλειά ήταν σε μια μικρή επιχείρηση που μετά από λίγο έκλεισε. Τον πήρε αρκετούς μήνες για να βρει την επόμενη θέση. Τότε όμως έμενε με τους γονείς του και δεν έπρεπε να πληρώνει δόσεις για το αυτοκίνητο και το σπίτι. Επίσης τότε έχασαν όλοι τη δουλειά τους και όχι μόνο λίγοι. Όταν κλείνει μια εταιρεία, κάτι δεν πάει καλά με την εταιρεία. Όταν απολύονται κάποιοι, κάτι δεν πάει καλά με αυτούς που απολύονται. Τουλάχιστον έτσι πίστευε ο Τέλης μέχρι τώρα.

Του χρειαζόταν ένα καλό σχέδιο. Πρώτα έπρεπε να ξεκινήσει στο φουλ την αναζήτηση νέας εργασίας. Μετά έπρεπε να περιορίσει τα έξοδα του στα τελείως απαραίτητα ώστε να μπορέσει να αντέξει οικονομικά 2-3 μήνες. Εδώ υπήρχε ένα πρόβλημα. Πως θα το έπαιρνε η Αλέξια; Ο Τέλης χαζός δεν

ήταν. Καταλάβαινε καλά πως λειτουργούν οι γυναίκες ή τουλάχιστον ένα είδος γυναικών. Ήξερε ότι στη Αλέξια άρεσε πολύ όπως άλλωστε του άρεσε και αυτού πολύ η Αλέξια. Αντιλαμβάνοταν όμως ότι στην Αλέξια δεν ήταν μόνο ο Τέλης που της άρεσε αλλά το πακέτο Τέλης, ρετιρέ, cabrio, ακριβά εστιατόρια, μπουζούκια, εκδρομές, καλή ζωή, καλή κοινωνία. Δεν τον πείραζε, ήταν ρεαλιστής και δεχόταν την πραγματικότητα όπως είναι. Το πακέτο της Αλέξιας περιελάμβανε μόνο την Αλέξια.

Ήταν πολύ εντυπωσιακή, ωραία γυναίκα με όλη τη σημασία της λέξης, ψηλή, γυμνασμένη, με ωραίο πρόσωπο. Και ο Τέλης ήταν αρκετά εμφανίσιμος αλλά η Αλέξια ήταν το κάτι άλλο. Όπου πήγαιναν την κοιτάζαν με θαυμασμό. Αυτό δεν ενοχλούσε τον Τέλη, μάλλον κολακευόταν που είχε δίπλα του μια τόσο εντυπωσιακή γυναίκα. Ήταν πάντα προσεγμένη είτε φόραγε ένα σορτσάκι και ένα t-shirt είτε μια βραδινή τουαλέτα. Όλα της τα ρούχα ήταν ακριβά και της πήγαιναν πάρα πολύ. Δεν είχε μόνο καλό γούστο αλλά και την ικανότητα να ξέρει τι της πηγαίνει και τι όχι. Αρκετά από τα ρούχα της, τα αγόραζε το Τέλης. Έτσι είχε μάθει και δεν μπορούσε να την αλλάξει. Προερχόταν και αυτή από μεσοαστική οικογένεια όπως και ο Τέλης αλλά όλες οι προηγούμενες σχέσεις της ήταν με εύπορους ή πλούσιους. Κάποια στιγμή λίγο μετά την εφηβεία της, διαπίστωσε ότι η ομορφιά της μπορούσε να της ανοίξει πολλές πόρτες.

Για τον Τέλη άνοιξαν πόρτες άλλα πράγματα, η καλή δουλειά, ο καλός μισθός, το cabrio, το ρετιρέ, η άνεση να ξοδεύει χρήματα. Ήταν κλειστές τότε που μεγάλωνε στη μεσοαστική οικογένεια και όταν ως φοιτητής είχε ένα μικρό χαρτζιλίκι από τις δουλειές που έκανε τα καλοκαίρια. Η παρέα που πέρασαν μαζί το Σαββατόβραδο στο πάρτι του Μάρκου, δεν ήταν παιδικοί φίλοι ή συμφοιτητές. Με αυτούς είχε ξεκόψει γιατί βρισκόνταν σε αρκετά χαμηλότερο οικονομικό επίπεδο. Ο Τέλης τα είχε πάει πολύ καλά επαγγελματικά και οικο-

νομικά, πολύ καλύτερα από όλους τους φίλους του. Οι τωρινές παρέες του, ήταν καινούριες. Ταίριαζαν με την νέα του οικονομική κατάσταση. Τον δέχτηκαν λόγω της πρόσφατης επαγγελματικής και οικονομικής εξέλιξης του .

Το επόμενο Σάββατο, είχαν κάνει κράτηση με την παρέα τους, μπροστινό τραπέζι στο κέντρο Πίστα που τραγουδάγε ο Μάνος Βαντέκης, πλασιωμένος από πολλούς άλλους καλλιτέχνες. Θεωρούνταν το πρώτο όνομα αυτή τη στιγμή, με πολλά σουξέ. Στην Αλέξια άρεσαν πολύ τα κομμάτια του και ήταν ο αγαπημένος της τραγουδιστής. Ειδικότερα το «Σε θέλω» που ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία, το έβαζαν συνέχεια να το ακούνε στο αυτοκίνητο και στο σπίτι. Το μεθεπόμενο Σαββατοκύριακο θα εγκαινίαζαν τη χειμερινή σεζόν στο πανάκριβο ξενοδοχείο Όνειρα, στην ορεινή Πελοπόννησο. Φτιαγμένο όλο από ξύλο, με μαγευτική θέα, είχε τζάκι σε όλα τα δωμάτια. Υπήρχε μεγάλη εσωτερική πισίνα με τζακούζι. Αυτή ήταν η πρώτη εξόρμηση και θα ακολουθούσαν πολλές άλλες μέσα στο χειμώνα. Στη παρέα άρεσαν αυτές οι εξορμήσεις και για άλλο ένα λόγο. Είχαν την ευκαιρία να οδηγούν γρήγορα, σε ανοιχτό δρόμο, τα ακριβά αυτοκίνητα τους. Το καλοκαίρι που πήγαιναν αποκλειστικά σε νησιά δεν τους δίνονταν αυτή τη δυνατότητα. Συνήθως δεν έπαιρναν καθόλου τα αυτοκίνητα και νοίκιαζαν σκούτερ η γουρούνες.

Με τα νέα δεδομένα, τα μπουζούκια και η εκδρομή έπρεπε να ακυρωθούν. Εάν συνέχιζε τον ίδιο τρόπο ζωής ο Τέλης, θα έμενε τελείως ταπί σε ενάμιση το πολύ μήνα. Έπρεπε λοιπόν να ενημερώσει την Αλέξια. Το θέμα είναι πως θα της το έλεγε. Το σκέφτηκε για λίγο. Δεν ήταν άβγαλτος, είχε κάνει πολλές δουλειές και ήξερε τα κόλπα. Θα της έλεγε την αλήθεια για την Felacorp. Μετά όμως θα συμπλήρωνε με ένα αθώο ψεμάτάκι. Θα της έλεγε ότι κάθε εμπόδιο είναι για καλό και πως έχει ήδη κάνει επαφές και έχει πολύ καλές πιθανότητες για μια δουλειά σε καλύτερη εταιρεία με περισσότερα χρήματα. Μπορεί να συμβεί έτσι τελικά. Μπορεί να βρεθεί με καλύτερη

ΑΝΑΖΗΣΗ ΣΤΟ CΑFÉ ΤΩΡΑ

δουλειά από αυτή που είχε. Έπρεπε αμέσως να ξεκινήσει την αναζήτηση. Πρώτα όμως θα μιλάγε στην Αλέξια. Σήκωσε το τηλέφωνο και σχημάτισε τον αριθμό της.

3

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΛΕΞΙΑΣ

Η Αλέξια αντέδρασε ψύχραιμα στο άκουσμα των νέων. Ο Τέλης την παρακάλεσε να ενημερώσει αυτή τη παρέα ότι ακυρώνουν τον Βαντέκη και τα Όνειρα. Αυτός δεν είχε διάθεση για πολλές κουβέντες. Για τοπικούς λόγους, η Αλέξια ρώτησε εάν ήθελε να του κάνει συντροφιά. Εκείνος ευγενικά αρνήθηκε. Η Αλέξια δεν είχε καμιά όρεξη να κάνει τη παρηγορήτρα κανενός Δευτεριάτικα. Μετά από ένα πολυάσχολο και έντονο Σαββατοκύριακο, ήθελε μόνο να ξεκουραστεί. Εκτός αυτού προτιμούσε να μείνει μόνη της για να συλλογιστεί και αυτή σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις. Αυτό και εάν δεν ήταν ανατροπή! Περίμενε πως και πως την έξοδο στον Βαντέκη και την εκδρομή στα Όνειρα. Καλά είναι τα πάρτι και τα γεύματα δίπλα στο κύμα αλλά δεν είναι το ίδιο πράγμα. Τώρα ο Τέλης όχι μόνο της έλεγε ότι χρειάζεται να αναβληθούν αλλά και ότι θα πρέπει να κάνουν κράτει στα έξοδα επί αόριστον. Αυτή δεν μπορούσε να αντέξει τέτοια ζωή. Ήθελε να βγαίνει και να περνάει καλά.

Δεν ήταν όμως μόνο αυτό. Με τον Τέλη ήταν μαζί περίπου ένα χρόνο. Τον γνώρισε σε ένα από τα πάρτι της παρέας. Τότε την φλέρταρε και ο Μάρκος. Είχε δυσκολευτεί να επιλέξει ανάμεσα στους δύο. Ήξερε πως Μάρκος προερχόταν από πλούσια οικογένεια και είχε περιουσία. Ο παππούς του

ξεκίνησε πάμφτωχος από ένα ορεινό χωριό και έγινε πολύ πλούσιος. Ο Μάρκος κρατούσε την οικογενειακή επιχείρηση του παππού του. Το σπίτι στη Κηφισιά προερχόταν επίσης από τον παππού του. Ο Τέλης της άρεσε σίγουρα πιο πολύ σαν άντρας. Για την οικογένεια του Τέλη δεν ήξερε τίποτα. Ο Τέλης είχε ένα ωραίο ρετιρέ στο κέντρο και ο Μάρκος μια παλιά αρχοντική μονοκατοικία στα βόρεια προάστια. Ο Τέλης είχε ένα σπορ cabrio και ο Μάρκος ένα επίσης ακριβό, πιο κυριλέ αυτοκίνητο. Για τον Τέλη είχε ακούσει ότι τα πήγαινε πολύ καλά επαγγελματικά και οικονομικά ενώ για την οικογενειακή επιχείρηση του Μάρκου κυκλοφορούσαν φήμες ότι είχε προβλήματα.

Πέρα από αυτά δεν γνώριζε την ακριβή οικονομική κατάσταση ούτε του ενός ούτε του άλλου. Αυτό ήταν ένα πρόβλημα που αντιμετώπιζαν πολλές κοπέλες σαν την Αλέξια. Ποτέ δεν είχαν ολοκληρωμένη εικόνα της οικονομικής κατάστασης των συντρόφων τους, ιδιαίτερα στην αρχή. Αστειώταν με τις φίλες της ότι έπρεπε να βγει ένας νόμος που να υποχρεώνει τους άντρες να φέρνουν Ε1 και Ε9 στο πρώτο ραντεβού. Έτσι άφησε τη γυναικεία διαίσθηση να επιλέξει. Αργότερα αντιλήφθηκε ότι η γυναικεία της διαίσθηση την πρόδωσε σε αυτή τη περίπτωση.

Διάλεξε τον Τέλη ανάμεσα στους δύο. Βγήκαν τα πρώτα ραντεβού και μετά ξεκίνησαν σχέση. Ήταν ήδη σε σχέση με τον Τέλη όταν κατάλαβε ότι ουσιαστικά το cabrio και το ρετιρέ δεν ήταν του Τέλη αλλά της τράπεζας. Είχε αποπληρώσει μόνο ένα μικρό μέρος των δανείων και χρώσταγε τα περισσότερα. Το μόνο που είχε ο Τέλης ήταν μια καλή δουλειά και τίποτα παραπάνω. Τώρα αυτή η δουλειά σταμάτησε να υπάρχει. Όσα της έλεγε ο Τέλης για πιθανότητα πολύ καλύτερης θέσης με περισσότερα χρήματα δεν τα πολυέχαφτε. Μπορεί να μην είχε περάσει από πολλές δουλειές αλλά είχε και αυτή αρκετές εμπειρίες στη ζωή της, με άλλους τρόπους.

Ο Τέλης δεν είχε δικό του εξοχικό. Ο πατέρας του Τέλη

είχε καταφέρει να ανακαινίσει με πολύ κόπο, ένα ερειπωμένο σπίτι που του άφησε ο δικός του πατέρας, σε ένα χωριό της Πελοποννήσου. Όταν ο Τέλης ήταν μικρός, εκεί πέρασαν καλοκαίρια και Πάσχα. Το προηγούμενο καλοκαίρι δηλαδή πριν λίγους μήνες, η παρέα διάλεξε να πάει για διακοπές στη Μύκονο. Τότε έμαθε η Αλέξια ότι ο Μάρκος έχει δικό του σπίτι εκεί. Ο Μάρκος φιλοξένησε αρκετούς. Δεν χώρεσαν όλοι και έτσι η Αλέξια με τον Τέλη και άλλα ζευγάρια, έμειναν σε ένα ακριβό ξενοδοχείο. Εννοείται ότι τα πλήρωσε ο Τέλης όλα. Η Αλέξια δεν ήταν γυναίκα που πλήρωνε. Εάν κάποιος σύντροφος της, άφηνε ακόμη και υπονοούμενα να συμμετέχει και αυτή έστω και λίγο στα έξοδα, τον χώριζε χωρίς δεύτερη κουβέντα. Είχε τόσους πολλούς πρόθυμους να της τα προσφέρουν όλα! Κατά τη διάρκεια των διακοπών, πήγαιναν συχνά στο σπίτι του Μάρκου και της Αλέξιας της είχε αρέσει ιδιαίτερα. Τότε ήδη γνώριζε ότι το ρετιρέ και το cabrio του Τέλη, είναι ουσιαστικά της τράπεζας. Έκανε κάτι περίεργες σκέψεις για να ξεκινήσει σχέση με τον Μάρκο αλλά τα πράγματα είχαν ήδη πάρει το δρόμο τους. Αυτή ήταν ήδη σε σοβαρό δεσμό με τον Τέλη και ο Μάρκος σε μια σχέση που τελικά αποδείχθηκε μικρής διάρκειας.

Ο Μάρκος χώρισε και ήταν πλέον ελεύθερος. Συνέχιζε να την φλερτάρει με τρόπο. Το καταλάβαινε ότι του άρεσε. Στο πάρτι του πριν δυο μέρες, τις έριχνε συνέχεια κλεφτές ματιές. Διάφορες άλλες που τον έβλεπαν σαν μεγάλο κελεπούρι, φλέρταραν μαζί του και αυτός ανταπέδιδε το φλερτ. Με μια κοπέλα ειδικά έδειχνε να ασχολείται ιδιαίτερα. Η Αλέξια έπρεπε να πάρει γρήγορα κάποιες αποφάσεις. Η γυναικεία της διαίσθηση, την ξεγέλασε όταν πριν ένα χρόνο επέλεξε τον Τέλη αντί για τον Μάρκο. Τώρα ο Μάρκος ήταν μόνος του αλλά μπορεί αυτό να μην κράταγε πολύ. Σήκωσε χωρίς δεύτερη σκέψη το τηλέφωνο και τον κάλεσε.

- Καλησπέρα Μάρκο.

- Πως έτσι και μας θυμήθηκες; Έχεις να με πάρεις τηλέφωνο

πάνω από ένα χρόνο, από τότε που άρχισες να βγαίνεις με τον Τέλη.

- Τι είναι αυτά που λες; Πάντα σε θυμάμαι και σε σκέφτομαι! Πήρα να σε ευχαριστήσω για το πάρτι το Σάββατο, περάσαμε υπέροχα.

- Σιγά το πράγμα. Εγώ προσέχω τους φίλους μου και θέλω να περνάνε καλά.

- Τι έγινε με τη κοπέλα πουμίλαγες όλο το βράδυ; Ψήνεται, ψήνεται; Άντε με το καλό και εγώ κουμπάρα!

- Όχι δεν τρέχει τίποτα. Με κάποια έπρεπε και εγώ να μιλήσω αφού δενμίλαγα σε εσένα.

- Το Σάββατο τι θα κάνεις;

- Μπορεί να έρθω μαζί σας στο Βαντέκη.

- Έχεις βρει κάποια συνοδό; Τι θα έλεγες να συνοδεύεις εμένα; Κοίταξε θα σου πω κάτι πολύ εμπιστευτικά και σε παρακαλώ προς τον παρόν να μην το κάνεις κουβέντα σε κανένα. Με τον Τέλη έχουμε προβλήματα και μάλλον θα χωρίσουμε.

- Μα το Σάββατο μου φανήκατε μια χαρά.

- Να ξέρεις πως τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται. Τι λες λοιπόν θέλεις να με συνοδεύσεις στο Βαντέκη;

- Με μεγάλη μου χαρά!

- Είναι λίγο νωρίς αλλά θα σου πω και αυτό, ως πιθανότητα. Μπορεί, εάν βέβαια θέλεις, να πάμε μαζί στα Όνειρα το μεθεπόμενο Σαββατοκύριακο. Θα δείξει, ανάλογα με το πως θα εξελιχθούν τα πράγματα.

- Τι να πω; Βρίσκομαι προ μιας διπλής, μεγάλης, ευχάριστης έκπληξης!

- Εντάξει, θα σε πάρω προς το τέλος της εβδομάδας να συνεννοηθούμε. Σε παρακαλώ μη πεις τίποτα σε κανένα.

- OK, θα περιμένω τότε τηλέφωνο σου.

- Πολλά φιλάκια Μάρκο μου.

4

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Η Αλέξια δεν ήταν γυναίκα που μάσαγε τα λόγια της. Είχε αποφασίσει να ξεφύγει με κάθε τρόπο από το μεσοαστικό περιβάλλον που μεγάλωσε. Ήταν πλασμένη για καλύτερα και περισσότερα πράγματα. Ήταν δημιουργημένη για ωραία και μεγάλη ζωή. Δεν αρκούσε μόνο η ομορφιά της, χρειαζόταν τσαμπουκάς και αποφασιστικότητα. Όταν έπρεπε τα είχε και τα δύο. Ο Μάρκος της έδειχνε με κάθε τρόπο ότι τη γουστάρει πολύ. Το έκανε ακόμη και πριν δυο μέρες, στο πάρτι του. Αφού αυτός γούσταρε, θα του έδινε μια ευκαιρία, κάτι που κακώς δεν έκανε πριν ένα χρόνο, επιλέγοντας τον Τέλη αντί για αυτόν. Τώρα είχε διάφορα προβλήματα να επιλύσει. Το πρώτο ήταν πως θα καταφέρει τον Τέλη, να πάει μόνη της στα μπουζούκια. Το σκέφτηκε για λιγάκι και βρήκε τη λύση. Ο Τέλης ήταν πολύ περήφανος και αυτή ήταν η απάντηση που έψαχνε. Σήκωσε το τηλέφωνο και κάλεσε τον Τέλη.

- Έλα Τέλη μου πως είσαι;

- Δεν πετάω και από τη χαρά μου αλλά ας τα λέμε καλά.

- Εντάξει μωρό μου, ακύρωσα με τα παιδιά όπως μου είπες. Όμως επιμένουν να πάμε και εμείς το Σάββατο στο Βαντέκη. Θα μας κάνουν αυτοί τα έξοδα.

- Εεε;... τι;... αφού ξέρεις καλά ότι δεν μου αρέσει να υποχρεώνομαι. Δεν μ' αρέσει να με κερνάνε εάν δεν μπορώ να το

ανταποδώσω. Δεν ξέρω πότε και εάν θα μπορέσω να το κάνω, επομένως κάτι τέτοιο το αποκλείω.

- Ε τότε θα σε πείραζε να πήγαινα εγώ; Εμένα δεν με νοιάζει να με κεράσουν. Εξάλλου ένα ποτάκι μόνο θα πω, τίποτα περισσότερο. Τι θα τους επιβαρύνω με ένα ποτάκι; Έχουμε κανονίσει για τρία μπουκάλια ούισκι. Το ξέρεις ότι είναι το αγαπημένο μου πρόγραμμα. Θα βγούμε πρώτα οι δυο μας για φαγητό και ύστερα θα περάσουν τα παιδιά να με πάρουν. Μέχρι να δεις κανένα βίντεο θα έχω γυρίσει. Δεν θα μείνω μέχρι το τέλος. Θα παρακαλέσω κάποιον να με γυρίσει πιο νωρίς. Σε παρακαλώ πολύ!

- Εεε;... τui;... δεν ξέρω τι να πω!... εντάξει πήγαινε!

Ο Τέλης βρέθηκε απροετοίμαστος να πει κάτι. Να έλεγε ότι της απαγορεύει να πάει; Δεν μπορούσε. Σκέφτηκε για λίγο. Πράγματι ήταν το αγαπημένο της πρόγραμμα. Δεν πειράζει, ας πήγαινε! Θεωρούσε ότι μπορεί να της έχει εμπιστοσύνη. Σκόπευε μάλιστα να της κάνει πρόταση γάμου σύντομα. Τα πήγαιναν καλά οι δυο τους. Δεν μπορούσε να ισχυριστεί ότι την αγαπούσε αλλά σίγουρα είχε αισθήματα για αυτήν και του άρεσε πάρα πολύ. Έπρεπε να λήξει σύντομα το πρόβλημα με τη δουλειά ώστε να της κάνει τη πρόταση. Σε αυτή τη κατάσταση, χωρίς δουλειά, κάτι τέτοιο δηλαδή ένας γάμος, ήταν πέρα από κάθε συζήτηση.

Την άλλη μέρα, την Τρίτη, ο Τέλης πήγε στη Felacorp αρκετά καθυστερημένος. Δούλεψε με πολύ αργούς ρυθμούς. Τακτοποίησε κάποιες σημαντικές εκκρεμότητες και τις άλλες τις άφησε. Ας έκοβαν όλοι το λαιμό τους στο ρογγυλά, λίγο τον ένοιαζε. Τις υπόλοιπες μέρες μέχρι την Παρασκευή, τις πήρε άδεια, για να μην τους βλέπει στα μάτια του. Δεν θα σωζόταν η κατάσταση με τρία μεροκάματα. Έπρεπε να επικεντρωθεί στην αναζήτηση δουλειάς και αυτό και έκανε. Ετοίμασε το βιογραφικό του και άρχισε να το στέλνει παντού. Πήρε τηλέφωνο όσους γνωστούς μπορούσε, μήπως ήξεραν για κάποια θέση. Ξεκίνησε να ψάχνει τις αγγελίες εργασίας. Τη Τετάρτη

το απόγευμα, η Αλέξια πήγε στο σπίτι του και έμεινε το βράδυ. Ξανά ήρθε τη Παρασκευή το απόγευμα για να περάσουν μαζί το Σαββατοκύριακο. Άλλες εβδομάδες κοιμόταν στο σπίτι του Τρίτη και Πέμπτη, άλλες Τετάρτη και Παρασκευή. Σάββατο και Κυριακή ήταν στάνταρ, τα άλλα βράδια έπαιζαν. Το κανόνιζαν ανάλογα με το πρόγραμμα και την διάθεση τους.

Το Σάββατο το βράδυ πήγαν για φαγητό σε ένα οικονομικό εστιατόριο και γύρισαν σχετικά νωρίς στο σπίτι. Σε λίγο πέρασαν ο Θέμης με τη Μαρία και πήραν την Αλέξια για να πάνε στο κέντρο Πίστα που τραγουδάγε ο Μάνος Βαντέκης. Ο Τέλης έμεινε μόνος στο σπίτι. Δεν ήθελε να βάλει βίντεο και κάθισε στη βεράντα να σκεφτεί. Τα πράγματα έδειχναν πολύ ζόρικα, σχετικά με το θέμα της δουλειάς. Φρόντισε μέσα στην εβδομάδα να ενημερωθεί, όσο πιο καλά γινόταν. Οι προσλήψεις είχαν σχεδόν παγώσει και οι απολύσεις γινόντουσαν κατά εκατοντάδες. Ευτυχώς είχε την Αλέξια να του συμπαρασταθεί. Πραγματικά βασιζόταν στην υποστήριξη της. Ήταν πολύ σημαντικό να έχει ένα άνθρωπο δίπλα του. Καλά έκανε και την άφησε να πάει με την παρέα στα μπουζούκια. Της άρεσε να βγαίνει έξω και τώρα πλέον αυτός δεν είχε την δυνατότητα να της το προσφέρει. Αφού υπήρχε άλλος τρόπος, ας γινόταν λοιπόν έτσι. Θεωρούσε ότι μπορούσε να της έχει εμπιστοσύνη. Εάν δεν της είχε εμπιστοσύνη πως θα την προόριζε για μέλλουσα σύζυγο του; Δεν θα βρισκόταν δίπλα της κάθε στιγμή για να την ελέγχει τι κάνει. Εξάλλου ήταν με τη παρέα και στη παρέα υπήρχαν άνθρωποι της εμπιστοσύνης του που θα τον ενημέρωναν για οποιοδήποτε παραστράτημα. Περίμενε να περάσει η ώρα για να γυρίσει στο σπίτι.

Η Αλέξια χρειαζόταν ένα καλό σχέδιο και το είχε καταστρώσει μαζί με τη Μαρία και μια άλλη κολλητή της. Με τον Μάρκο είχε ήδη συνεννοηθεί τηλεφωνικά. Ζήτησε από τη Μαρία και το Θέμη να έρθουν να την πάρουν από το σπίτι

του Τέλη. Δεν έπρεπε να περάσει να τη πάρει ο Μάρκος για να μην κινήσουν υποψίες. Επίσης δεν έπρεπε να γίνει τίποτα μπροστά στους άλλους. Στο τραπέζι δεν θα κάθονταν δίπλα δίπλα. Κάποια στιγμή ο Μάρκος θα σηκωνόταν να φύγει λέγοντας ότι είναι κουρασμένος. Τότε αυτή θα του ζητούσε να τη γυρίσει στο σπίτι. Στη επιστροφή θα ξεκαθάριζαν τη κατάσταση. Στο Τέλη δεν θα έλεγε τίποτα ακόμη μέχρι να δει τι γίνεται με τον Μάρκο. Η Αλέξια έμεινε περίπου μιάμιση ώρα και βέβαια δεν είδε όλο το πρόγραμμα. Κάποια στιγμή, ο Μάρκος σηκώθηκε και είπε ότι φεύγει γιατί είναι κουρασμένος. Όπως το είχαν σχεδιάσει, έφυγε και αυτή μαζί του. Στο αυτοκίνητο μίλησαν και του εξήγησε πως θα χωρίσει με τον Τέλη και ότι χρειάζεται καμιά βδομάδα περίπου για να τελειώσει τη σχέση. Κανόνισαν να πάνε μαζί στα Όνειρα το επόμενο Σαββατοκύριακο. Του είπε ότι θα του τηλεφωνήσει τη Δευτέρα το απόγευμα. Πριν την αφήσει, λίγο πιο κάτω από το σπίτι του Τέλη, φιλήθηκαν με πάθος για αρκετή ώρα.

Ανέβηκε επάνω στο ρετιρέ και είπε στον Τέλη ότι τη γύρισε ο Μάρκος. Ήταν επικίνδυνο να του το κρύψει γιατί υπήρχε περίπτωση να το μάθει από κάποιον της παρέας. Φερόταν σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Πέρασαν μαζί με τον Τέλη το υπόλοιπο Σαββατοκύριακο, κάνοντας τα συνηθισμένα. Μέσα στην εβδομάδα προσποιήθηκε βαριά ίωση και απέφυγε τις συναντήσεις. Μίλησαν την Πέμπτη στο τηλέφωνο για αρκετή ώρα. Του είπε ότι χρειάζεται λίγες μέρες μόνη της ώστε να σκεφτεί κάποια πράγματα. Του ζήτησε να μην συναντηθούν το Σαββατοκύριακο και τον παρακάλεσε να μην της τηλεφωνήσει για να μην την αποσπάσει από τους προβληματισμούς της. Ο Τέλης προέβαλε κάποιες αντιρρήσεις αλλά ήταν μάταιο γιατί δεν κατάφερε τίποτα. Το Σάββατο το πρωί, πέρασε ο Μάρκος να την πάρει για την εκδρομή στο βουνό. Τώρα είχε μόνο δύο ζητήματα να αντιμετωπίσει.

Το ένα ήταν ότι ο Τέλης θα το μάθαινε αργά η γρήγορα. Στην εκδρομή θα βρισκόνησαν και άλλοι της παρέας. Θα

τους παρακαλούσε βέβαια να μην του πουν τίποτα για να μην τον επιβαρύνουν, μιας και είχε επιπλέον το πρόβλημα της δουλειάς. Ήξερε όμως σίγουρα ότι κάποιος θα του το σφύριζε κάπως κάποια στιγμή. «Δεν πειράζει, θα του περάσει, μεγάλο παιδί είναι» είπε στον εαυτό της. Αυτή έπρεπε να φροντίσει την Αλέξια και αυτός ας φρόντιζε τον εαυτό του.

Είχε και άλλο ένα πρόβλημα. Θα έμενε αναγκαστικά στο ίδιο δωμάτιο με τον Μάρκο και θα ήταν δύσκολο να μη γίνει το αναπόφευκτο. Δεν την πείραζε καθόλου να κάνει σεξ μαζί του. Μεγάλη κοπέλα ήταν, είχε ξανακάνει σεξ. Της άρεσε κάπως ο Μάρκος, όχι όμως όσο ο Τέλης. Για τον Τέλη είχε αισθήματα αλλά δεν τον αγαπούσε. Σιγά σιγά θα αποκτούσε αισθήματα και για τον Μάρκο. Αυτό που την ενδιέφερε ήταν να μην την περάσει για εύκολη. Θα του ξεκαθάριζε ότι δεν πρόκειται να γίνει τίποτα και εάν αυτός επέμενε, τότε θα ενέδιδε. Μπορεί και να το ευχαριστιότανε. Έτσι ακριβώς και έγινε. Στο τέλος υποχώρησε τις αντιστάσεις της. Μιας και τελικά θα γινόταν η πράξη, χρησιμοποίησε όλα τα ερωτικά κόλπα που ήξερε και τα έκανε πριν στο Τέλη. Τον τρέλανε τον Μάρκο όπως είχε κάνει και τον Τέλη τρελό μαζί της. Η Αλέξια το απόλαυσε ιδιαίτερα γιατί είχε μια αίσθηση παράνομου δεσμού καθώς με τον Τέλη δεν είχαν οριστικά χωρίσει. Θα τον χώριζε τηλεφωνικά τη Δευτέρα το απόγευμα.

5

ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ ΥΠΟΨΙΩΝ

Οι πρώτες υποψίες άρχισαν να μπαίνουν στο μυαλό του Τέλη όταν η Αλέξια του είπε πως τη γύρισε ο Μάρκος από τον Βαντέκη. Ήξερε καλά ότι ο Μάρκος ήταν ανταγωνιστής του και πως πριν ένα χρόνο τη διεκδικούσε και αυτός. Πρόσεξε στο πάρτι του πως τις έριχνε ματιές όλο το βράδυ. Αυτό δεν τον ανησύχησε ιδιαίτερα γιατί απλά έδειχνε ότι αυτός την γουστάρει. Δεν ήταν κάτι νέο και δεν ήταν ο μόνος που γούσταρε την Αλέξια. Όπου πήγαινε με την Αλέξια, την κοίταζαν. Έτσι ο Τέλης το είχε συνηθίσει. Ένοιωθε ασφαλής ότι δεν κινδύνευε να χάσει την Αλέξια από το Μάρκο ή κανένα άλλο.

Την Αλέξια πέρασαν να την πάρουν ο Θέμης με τη Μαρία, για να πάνε στα μπουζούκια. Ο Τέλης θεωρούσε τον Θέμη άνθρωπο έμπιστο αλλά και από την άλλη η Μαρία ήταν κολλητή φίλη της Αλέξιας. Ο Τέλης μάλιστα κατέβηκε κάτω για να τους χαιρετήσει και να επιβεβαιώσει ότι πράγματι αυτοί ήταν που τελικά ήρθαν. Είχε σχετική εμπιστοσύνη στην Αλέξια αλλά δεν του στοίχιζε τίποτα να το τσεκάρει. Το πρωί της Κυριακής, μετά την έξοδο στον Βαντέκη, βρήκε μια ευκαιρία την ώρα που η Αλέξια ήταν στο μπάνιο και τηλεφώνησε στο Θέμη. Ο Θέμης του περιέγραψε όλο το χθεσινοβραδινό σκηνικό. Η Αλέξια καθόταν χωριστά από το Μάρκο, αυτός

έφυγε νωρίς γιατί ένοιωθε κουρασμένος και η Αλέξια του ζήτησε να την γυρίσει. Ηρέμησε λίγο με αυτά που του είπε ο Θέμης. Βοήθησε μάλιστα το γεγονός ότι η Αλέξια ήταν πολύ ζεστή, γλυκιά και διαχυτική απέναντι του. Οι υποψίες όμως δεν έφυγαν τελείως.

Μετά η ξαφνική βαριά ίωση της Αλέξιας, του δημιούργησε νέες υποψίες. Προσφέρθηκε να της κάνει παρέα, να της πάει φαγητό και φάρμακα. Περισσότερο ήθελε να δει ότι πραγματικά ήταν άρρωστη. Η Αλέξια το αρνήθηκε με τη δικαιολογία ότι δεν ήθελε να τον κολλήσει. Η αλήθεια είναι ότι είχε μια λογική αυτό. Μίλαγαν όμως συνέχεια στο τηλέφωνο. Το τρίτο και δυνατότερο καμπανάκι ήρθε όταν ξαφνικά του είπε ότι θέλει να μείνει λίγες μέρες μόνη για να σκεφτεί και πως καλύτερα να μην την έπαιρνε τηλέφωνο. Πλέον ήταν ξεκάθαρο για τον Τέλη ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Πρόβαλε κάποιες αντιρρήσεις και προσπάθησε να το συζητήσει μαζί της αλλά η Αλέξια του έλεγε γενικότητες και αοριστίες. Του έλεγε ότι δεν είχε μόνο αυτός προβλήματα αλλά και αυτή και πως ζητάγε να μείνει μόνη της ένα Σαββατοκύριακο που δεν ήταν πολύς χρόνος. Του είπε ότι την Δευτέρα θα τον έπαιρνε αυτή τηλέφωνο να μιλήσουν.

Ο Τέλης δεν ασχολιόταν πια με την αναζήτηση εργασίας και σκεφτόταν διαρκώς το νέο πρόβλημα που του είχε προκύψει. Είχε πολλά καλά στοιχεία που τον βοήθησαν στην επαγγελματική του επιτυχία. Είχε αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία μαζί με ρεαλισμό. Μπορούσε να κρατήσει την ψυχραιμία του σε δύσκολες στιγμές και να αντιμετωπίζει τα πράγματα λογικά. Τα συνδύασε όλα στο μυαλό του. Ο Μάρκος ήταν ανταγωνιστής του από παλιά και διεκδικούσε την Αλέξια. Η Αλέξια είχε ενθουσιαστεί πολύ με το σπίτι του Μάρκου στη Μύκονο. Στο πάρτι του, έριχνε διαρκώς ματιές στην Αλέξια. Ο Τέλης έχασε τη δουλειά του. Ο Μάρκος την γύρισε από τα μπουζούκια. Μετά ακολούθησε η ξαφνική και βαριά ίωση της Αλέξιας και στη συνέχεια ζητούσε λίγες ημέρες μόνη της να

σκεφτεί κάποια πράγματα.

Ήταν ολοφάνερο στον Τέλη ότι κάτι έτρεχε με την Αλέξια και τον Μάρκο. Ήταν προφανές ότι η ατυχής επαγγελματική εξέλιξη για αυτόν, είχε αλλάξει τις ισορροπίες και η ζυγαριά έγερνε πλέον υπέρ του Μάρκου. Σίγουρα το Σαββατοκύριακο δεν θα έμενε με τον εαυτό της αλλά θα ήταν με τον Μάρκο. Μάλλον περίμενε να δει πως θα εξελιχθεί η κατάσταση, για να ενημερώσει τον Τέλη μετά. Εάν με τον Μάρκο προχώραγε καλά το πράγμα, θα του έλεγε ότι χωρίζουν. Εάν για κάποιο λόγο προέκυπταν προβλήματα με το Μάρκο, θα συνέχιζε να είναι μαζί του. Αυτό ήταν το συμπέρασμα του, για το οποίο βέβαια δεν μπορούσε να είναι 100% σίγουρος.

Έθεσε στον εαυτό του το ερώτημα εάν θέλει να βρίσκεται σε σχέση με μια τέτοια γυναίκα. Το πως της άρεσε η ωραία ζωή το ήξερε. Ότι ήταν απαιτητική από τους συντρόφους της, το γνώριζε παρομοίως. Ότι τον έβλεπε σαν πακέτο Τέλης, καλή ζωή, ρετιρέ, cabrio, επίσης το ήξερε. Όλα αυτά τα είχε αποδεχτεί και δεν τον πείραζαν. Όμως αυτό ήταν κάτι άλλο. Η σχέση τους βρισκόταν σε τέτοιο σημείο που ή θα προχωρούσαν σε γάμο ή θα χώριζαν. Εάν η Αλέξια του έλεγε τη Δευτέρα ότι συνεχίζουν να είναι μαζί, ο Τέλης θα βρισκόταν σε πραγματικά δύσκολη θέση και μεγάλο δίλημμα. Θα είχε όλες αυτές τις βάσιμες ενδείξεις για το τι πραγματικά έχει συμβεί, χωρίς όμως να είναι απόλυτα σίγουρος. Πως θα μπορούσε να αποδείξει στον εαυτό του ότι οι υποψίες του είναι σωστές; Αποκλείεται η Αλέξια να παραδεχόταν τίποτα. Θα συνέχιζε μαζί της ο Τέλης ξέροντας ότι του έπαιξε αυτό το παιχνίδι πίσω από την πλάτη του; Θα συνέχιζε μαζί της μέχρι να παρουσιαζόταν στην Αλέξια μια άλλη ευκαιρία, για να του παίξει πάλι άλλο ένα παρόμοιο παιχνίδι;

Ο Τέλης κατάλαβε ότι εάν του έλεγε η Αλέξια ότι χωρίζουν θα ήταν η καλύτερη και πιο καθαρή λύση. Μέσα του ήλπιζε ότι αυτό θα συμβεί. Τη Δευτέρα το απόγευμα, τον κάλεσε η Αλέξια. Πρώτα είπαν κάποια προκαταρκτικά.

- Ξέρεις Τέλης σκέφτηκα πολλά πράγματα το Σαββατοκύριακο για τη ζωή μου, για το που πάω, τι θέλω να κάνω. Νομίζω ότι πρέπει να μείνω μόνη μου για κάποιο διάστημα, δεν ξέρω για πόσο. Θεωρώ ότι αυτό θα είναι καλύτερο και για σένα.

- Εντάξει, σου εύχομαι καλή τύχη. Όποτε νοιώσεις την ανάγκη μπορείς να με πάρεις τηλέφωνο.

Η Αλέξια έμεινε κόκκαλο. Είχε προετοιμαστεί για τηλεφωνικό μαραθώνιο πολλών ωρών όπου ο Τέλης θα ζητούσε εξηγήσεις και αυτή θα έπρεπε να τις δώσει. Είχε προετοιμαστεί για τη πιθανότητα ακόμη και να βρεθούν τετ-α-τετ, εάν ο Τέλης επέμενε πολύ. Είχε προετοιμάσει αρκετές ψευδοδικαιολογίες που θα του έλεγε. Τώρα αντί για όλα αυτά, της λείει απλά ένα εντάξει και της εύχεται καλή τύχη. Της φάνηκε πολύ παράξενο. Δεν μπορούσε όμως να κάνει τίποτα άλλο. Του ευχήθηκε και αυτή καλή τύχη αλλά δεν του είπε ότι μπορεί να την πάρει τηλέφωνο. Δεν ήθελε να την ενοχλεί τώρα που ήταν σε σχέση με το Μάρκο.

Το ότι ο Τέλης κατάλαβε τι είχε παιχτεί και πως ο χωρισμός θα ήταν η πιο καθαρή λύση, δεν σήμαινε ότι το πήρε ελαφριά. Το αντίθετο μάλιστα, το πήρε πολύ βαριά. Προόριζε την Αλέξια για την μέλλουσα γυναίκα του. Βασιζόταν πολύ στη στήριξη της σε αυτή τη δύσκολη φάση. Δεν περίμενε ποτέ να του φερθεί με αυτό το τρόπο. Ήξερε ότι η Αλέξια θα δυσανασχετούσε που για κάποιο διάστημα θα σταματούσαν την καλή ζωή. Ήλπιζε όμως ότι αυτό θα κρατούσε λίγο. Πίστευε πως θα έβρισκε γρήγορα μια αντίστοιχη η καλύτερη δουλειά, θα συνέχιζαν να ζουν με ίδιο ή ανάλογο τρόπο και γρήγορα θα παντρευόντουσαν. Τέτοια προδοσία, ψύχρα, συμφεροντολογική αντιμετώπιση, χωρίς ίχνος συναισθηματισμού και αξιοπρέπειας δεν την περίμενε.

6

ΜΕ ΕΝΑ ΠΑΠΙ

● Τέλης είχε πληγωθεί πάρα πολύ, τον είχε πιάσει μεγάλη στενοχώρια. Ασχολιόταν λίγο με το ψάξιμο δουλειάς αλλά όχι ιδιαίτερα. Ήταν σε πολύ κακή ψυχολογική κατάσταση. Από την άλλη ο χρόνος τον πιέζε. Δεν θα αργούσε η στιγμή που θα έμενε ταπί. Η πίεση χειρότερη την κατάσταση του. Έπρεπε να δράσει, να ψάχνει στο φουλ για δουλειά και αυτός δεν είχε διάθεση. Δεν είχε όρεξη για τίποτα. Δεν μπορούσε να ευχαριστηθεί τίποτα και να δραστηριοποιηθεί για τίποτα. Οι βδομάδες πέρναγαν. Ο Τέλης έκανε προσπάθειες για να βρει δουλειά αλλά χωρίς ιδιαίτερο ζήλο. Εξάλλου αισθανόταν ότι είναι τελείως μάταιη προσπάθεια. Παντού απέλθαν, έκλειναν εταιρείες. Οι προσλήψεις είχαν παγώσει. Ήταν ένας πραγματικός εφιάλτης. Όπως η χώρα βυθιζόταν σιγά σιγά στη κρίση έτσι και αυτός βυθιζόταν σιγά σιγά σε κατάθλιψη. Τον πρώτο μήνα, τον Νοέμβριο, πλήρωσε τις δόσεις των δανείων. Αυτό κατέβασε σημαντικά το υπόλοιπο του τραπεζικού του λογαριασμού. Τον δεύτερο μήνα αποφάσισε να μην τα πληρώσει. Δεν είχε και άλλη επιλογή. Εάν το έκανε θα έμενε ταπί.

Με την παρέα είχε ξεκόψει γιατί δεν μπορούσε να ακολουθήσει τον τρόπο ζωής τους. Πήγαινε συχνά στο πατρικό του σπίτι και καθόταν με τους γονείς του και την αδελφή του. Κάποιο πρωί, γύρω στα μέσα Δεκεμβρίου, ο πατέρας του είπε:

«Τέλη κάθισε, πρέπει να μιλήσουμε σοβαρά. Το θέμα το έχω σκεφτεί πολύ και το έχω συζητήσει μαζί με τη μητέρα σου και το θείο σου. Η κατάσταση είναι πολύ άσχημη. Εάν θυμάσαι καλά, εγώ ήμουν τελείως αντίθετος στο να ανοιχτείς τόσο πολύ οικονομικά και στο είχα πει. Όμως δεν επέμενα γιατί είσαι μεγάλος άνθρωπος και έχεις δικαίωμα να παίρνεις αποφάσεις για τον εαυτό σου. Μάλιστα ξέρεις καλά ότι σε βοήθησα με την προκαταβολή για την αγορά του διαμερίσματος, παρόλο που δεν συμφωνούσα. Έχεις ήδη καθυστερήσει τις δόσεις για το αυτοκίνητο και το διαμέρισμα. Οι πληρωμές σου είναι 1200 € το μήνα που είναι όσο η σύνταξη μου, με την οποία περνάμε τρία άτομα. Και να ήθελα δεν μπορώ να σε βοηθήσω. Κάτι πρέπει να γίνει.

Το μόνο που μπορώ να σκεφτώ είναι να νοικιάσεις το διαμέρισμα και να πουλήσεις το αυτοκίνητο. Βέβαια δεν πρόκειται να νοικιάσεις το διαμέρισμα όσο είναι η δόση του δανείου. Θα πρέπει να βρεις κάποιο τρόπο να συμπληρώνεις. Καταλαβαίνω ότι βρισκόμαστε σε μεγάλη κρίση και οι δουλειές είναι πολύ δύσκολες. Βλέπω ότι σε έχει επηρεάσει πολύ άσχημα ψυχολογικά ο χωρισμός σου με την Αλέξια και δεν μπορείς να καταβάλλεις τη μέγιστη προσπάθεια. Σε αυτό όμως δεν μπορώ να σε βοηθήσω. Ο θείος σου γνωρίζει ένα ψητοπώλη που ψάχνει υπάλληλο για ντελίβερι. Είναι μερική απασχόληση αλλά από ότι λέει θα βγάζεις περίπου 400- 500 € το μήνα. Θέλει όμως να έχεις και μηχανάκι.

Εάν πουλήσεις το αυτοκίνητο σου θα χρειαστείς ούτως ή άλλως ένα μεταφορικό μέσο. Το παλιό σου αυτοκίνητο είναι πλέον της αδελφής σου και δεν μπορούμε να της το πάρουμε. Εκτός αυτού το χρησιμοποιώ και εγώ καμιά φορά. Όπως ξέρεις επειδή δεν οδηγούσα πολύ, πούλησα το δικό μου πριν λίγα χρόνια και εξυπηρετούμαι και εγώ με της αδελφής σου. Πάντως εάν το χρειαστείς για κάποιο λόγο, μπορείς και εσύ να το πάρεις, αφού πρώτα συνεννοηθείς με την Ελένη. Το παλιό σου δωμάτιο το έχω κάνει γραφείο μου αλλά δεν μου

είναι απαραίτητο. Είναι στη διάθεση σου και δεν χρειάζεται να πληρώνεις τίποτα για να μένεις πάλι μαζί μας. Απλά δεν μπορώ να σου δίνω καθόλου χρήματα για τα άλλα έξοδα σου και για να συμπληρώνεις τη δόση του ρετιρέ».

Ο Τέλης δεν μιλάγε και όταν τέλειωσε ο πατέρας του είπε απλά ότι θα το σκεφτεί. Μετά από λίγο έφυγε από το πατρικό του και πήγε πίσω στο ρετιρέ. Ήταν μια ηλιόλουστη μέρα του Δεκεμβρίου με ψηλή για την εποχή θερμοκρασία. Η θέα ήταν όπως πάντα υπέροχη αλλά εδώ και δύο μήνες ο Τέλης δεν μπορούσε να την απολαύσει όπως δεν μπορούσε να απολαύσει τίποτα στη ζωή. Ένοιωθε μόνο στενοχώρια, απογοήτευση και πως όλα είναι μάταια. Έφτιαξε ένα καφέ και βγήκε στη βεράντα με το μπουφάν. Το ήξερε ότι ο πατέρας του είχε δίκιο γιατί τέτοιες σκέψεις είχε κάνει και ο ίδιος. Οι προοπτικές εύρεσης εργασίας σε σύντομο διάστημα δεν ήταν καθόλου καλές. Οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα είχαν κατακλυήσει σε πολύ χαμηλά επίπεδα και προβλεπόταν να φθάσουν ακόμη πιο κάτω. Τα 1200 € το μήνα ήταν μεγάλο οικονομικό βάρος. Η αισιοδοξία και η αυτοπεποίθηση του είχαν σταθεί κακοί σύμβουλοι όταν αποφάσιζε να ανοιχτεί οικονομικά. Τώρα με κάποιο τρόπο έπρεπε να σώσει την κατάσταση.

Η κουβέντα με τον πατέρα του, απλά τον ανάγκασε να πάρει την απόφαση για να πραγματοποιήσει αυτά που είχε σκεφτεί ο ίδιος αλλά δεν έβρισκε το κουράγιο να τα κάνει. Πράγματι έπρεπε να πουλήσει το σπορ cabrio, να νοικιάσει το διαμέρισμα και να βρει μια οποιαδήποτε δουλειά. Ήταν μάλιστα τυχερός που βρέθηκε ο γνωστός του θείος του ψητοπώλης, γιατί ακόμη και αυτές οι δουλειές ήταν πλέον δυσεύρετες. Το πρώτο καλοκαίρι των φοιτητικών χρόνων, εργάστηκε ως σερβιτόρος σε ένα νησί. Με τα χρήματα που μάζεψε, αγόρασε ένα παπί για να μπορεί να μετακινείται. Το επόμενο καλοκαίρι δούλεψε ντελιβεράς. Τότε έμενε με τους γονείς του. Τώρα θα ξαναγύριζε στο σημείο που βρισκόταν πριν πολλά, πολλά χρόνια. Θα έμενε πάλι με τους γονείς, δουλεύοντας

ντελιβεράς και διαθέτοντας ως μεταφορικό μέσο ένα παπί. Θυμήθηκε τότε που ήταν μεγαλοστέλεχος στην Felacor. Αναπόλησε τον θαυμασμό που του έδειχναν συνάδελφοι και γνωστοί γιατί θεωρούνταν ανερχόμενο αστέρι. Θυμήθηκε τις παρέες του, τα πάρτι, τις εκδρομές, τα ακριβά εστιατόρια, τα μπουζούκια. Σκέφτηκε που πριν δύο μήνες καθόταν μαζί με την Αλέξια στη βεράντα του ρετιρέ. Ξαφνικά τον έπιασαν τα κλάματα. Έκλαιγε με αναφιλητά για αρκετή ώρα.

Μετά σταμάτησε, σκούπισε τα δάκρυα από το πρόσωπο του και συνήλθε. Ήξερε ότι δεν υπήρχε άλλη λύση. Έβαλε το σπορ cabrio για πούλημα και το διαμέρισμα για ενοικίαση. Ευτυχώς βρέθηκε γρήγορα ένα ζευγάρι να νοικιάσει το ρετιρέ για 450 € το μήνα, πράγμα που σήμαινε ότι αυτός έπρεπε να συμπληρώνει άλλα 250 € για να καλύπτεται η δόση. Το cabrio δεν το πούλησε, το σκότωσε. Με τα χρήματα που πήρε, κατάφερε ίσα - ίσα να καταβάλλει το υπόλοιπο του δανείου. Η προκαταβολή και οι δόσεις που είχε πληρώσει μέχρι τότε, πήγαν χαμένες. Αρχές Φεβρουαρίου, μετακόμισε στο πατρικό του. Τα πανάκριβα έπιπλα τα έβαλε αρχικά σε μια αποθήκη αλλά μετά τα πούλησε λίγα λίγα όλα κοψοχρονιά. Δεν προέβλεπε να του χρειαστούν σύντομα και ήταν ένα επιπλέον οικονομικό βάρος να πληρώνει για την ενοικίαση της αποθήκης. Επειδή μερικά τα είχε πάρει με δόσεις, έπρεπε να ξεπληρώσει πρώτα ότι χρώσταγε. Στο τέλος του έμειναν μόνο αρκετά για να αγοράσει ένα μεταχειρισμένο παπί. Χάρισε την 50 ιντσών τηλεόραση στους γονείς του. Την έβαλαν στο σαλόνι και το Τέλης πήρε στο δωμάτιο του την παλιά των 20 ιντσών που είχαν εκεί. Με μεγάλη δυσκολία χώρεσε το στέρεο στο μικρό δωμάτιο του που ήταν τίγκα γεμάτο. Έβαλε την Torpmaker εσπρεσιέρα στη κουζίνα.

Μετακόμισε στο δωμάτιο που μεγάλωσε στο μικρό μεσοαστικό τεσσάρι, μαζί με τους γονείς του και την αδελφή του, έχοντας για μεταφορικό μέσο ένα μεταχειρισμένο παπί και ένα παλιό αυτοκίνητο δια του τρία. Ξεκίνησε να δουλεύει

ΑΝΑΖΗΣΗ ΣΤΟ CΑFÉ ΤΩΡΑ

ντελιβεράς στο ψητοπωλείο «Η Ωραία Πίνδος» και έκανε 400-500 € όπως του είχε πει ο πατέρας του δηλαδή λιγότερο από το 1/6 όσων καθάριζε στην Felacorp. Τα μισά περίπου τα έδινε για να συμπληρώνει το δάνειο του ρετιρέ και τα υπόλοιπα για τα μικροέξοδα του. Συχνά, όταν έκανε ντελίβερι τον έπιαναν τα κλάματα. Σταμάταγε στην άκρη το παπί για λίγο μέχρι να συνέλθει. Μετά συνέχιζε το ντελίβερι.

